

Ændringsforslaget om det stærke Misforhold, der bestaar mellem Politiudgifternes Fordeling mellem By og Land i Sønderjylland og Nord for den gamle Grænse. Vi maa dog pege paa, at man som Følge af, at vi i Sønderjylland har et Statspolitiet, hvis Virksomhed mange Gange strækker sig ud over Landkredsene, ikke med Rette kan sammenlignige Forholdene dernede med de Forhold, man har Nord for den gamle Grænse, hvor Ordenspolitiet er kommunalt og altsaa har et begrænset Omraade at virke paa. Faktum er, at vi i Købstæderne i Sønderjylland under den nuværende Ordning betaler tre Gange saa meget pr. Indbygger som Landkommunerne. Naar dertil kommer, at Købstadkommunerne maa bære langt større Skattebyrder paa Grund af de unormale Tilstande for Øjeblikket, som ogsaa vil gøre sig gældende i Fremtiden, mener jeg ikke, vi for Byernes Vedkommende kan gaa med til den Ændring, som Flertallet nu foreslaar. Mindretallet vil derfor stemme for Lovforslaget, som det er forelagt af den højtærede Justitsminister.

Gunnar Fog-Petersen: Ogsaa jeg maa i dette Tilfælde være mere ministeriel end de ministerielle og støtte det af den højtærede Justitsminister forelagte Forslag. Jeg kan nemlig ikke se, at der her i Salen eller i Udvalget er givet en eneste Oplysning, der i mindste Maade begrundet den ærede Ordførers Udtalelse om, at den Fordeling, han foreslaar, mere svarer til den faktiske Nytt, By og Land har af Politiet, eller begrundet Berettigelsen af at tale om et Misforhold mellem Byernes og Landdistrikternes Udgifter. Den Omstændighed, at der i Ribe og Vejle Amter er et noget andet Forhold end det, der foreslaas her, beviser det jo slet ikke, thi her er der Tale om et fælles Ordenspolitiet over hele Landet, medens der i disse andre Amter er Tale om et kommunalt Politiet, et Bypolitiet; hver Kommune indretter sig, som den vil, og paa Landet har man desuden Sognefoged-Institutionen, som formentlig ikke er regnet med, og som i alt Fald er en meget billig Institution politimæssig set. Der foreligger altsaa ikke, saa vidt jeg kan se, nogen Grund til at fravige den Ordning, der en Gang er indarbejdet, saa meget mindre som der kun er Tale om en midlertidig Ordning, og den Tid om faa Aar vil indtræde, da man i de sønderjydske Landsdele kan indrette sig i Byerne og paa Landet, som man selv hvert Sted synes rigtigt, hvorved man ganske kommer udover Vanskeligheden med Fordelingen. Nu er der en Gang en Fordeling indarbejdet, og

man har vænnet sig til den. Hvis vi da vilde ændre den, vilde det faa et Vilkaarlighedens Præg, det vilde uundgaelig faa Udseende af, at man uden Grund vilde lægge en Udgift fra Landet over paa Byerne, som man nu har Magt og Evne til at gøre. Derfor kan jeg ikke anbefale Ændringsforslaget, men maa tilraade mine Meningsfæller og Tingets øvrige ærede Medlemmer at følge den højtærede Justitsminister i det af ham forelagte og anbefalede Forslag.

Justitsministeren (Rytter): Den ærede Ordfører berørte, at man har søgt at faa Ministeren til at nedsætte Udgifterne for Sønderjyllands Vedkommende. Jeg stillede mig imidlertid afvisende, idet Udgifterne dernede var beregnet saa smaa, at vi ikke kunde gaa med til nogen Formindskelse af de Indtægter, som Staten skulde have.

Om det andet Spørgsmaal, om Udgifternes Fordeling, har jeg udtalt, at man ikke fra Ministeriets Side vilde stille noget Ændringsforslag til det Lovforslag, jeg har fremsat, medmindre der kunde opnaas Enstemmighed i Udvalget. Det har der ikke kunnet opnaas, og nu maa det altsaa afgøres ved en Flertalsbeslutning her i Tinget, hvilket af de to Forslag der skal gaa igennem. Det, som her sejrer, vil blive forelagt i Folketinget. Fra Statens Side er det afgørende det, at vi ikke mister nogle af de Indtægter, som vi allerede ved det første Forslag havde gjort Regning paa.

Gunnar Fog-Petersen: Hvis jeg ikke hørte fejl, udtalte den ærede Ordfører, at Flertallets Forslag var godkendt af den højtærede Justitsminister og anbefalet af ham. Efter at den højtærede Minister har talt, forstaar jeg nu, at den højtærede Minister stiller sig ganske indifferent i saa Henseende, kan tage begge Forslag, alt efter som Flertallet i dette Ting afgør det. Jeg mener at maatte henlede Opmærksomheden herpaa, da en Anbefaling fra Justitsministerens Side selvfølgelig vilde være af saa stor Vægt for mange af Tingets Medlemmer, at de vil stille sig ganske anderledes til dette vigtige Spørgsmaal, naar de erfarer, at Justitsministeren ikke positivt anbefaler Flertallets Ændringsforslag.

Ordføreren (Karberg): Til den ærede foregaaende Taler, der nævnte, at jeg har udtalt, at den højtærede Justitsminister har godkendt Ændringsforslaget, vil jeg sige, at det blev jo stadfæstet af den højt-